

ก မ ပ ္ပ လ ု လ ာ ဖ ိ ု ပ ာ ပ

■ ဗုဒ္ဓရာဇ် ဘဝတီဇီစ်

พมเดินมาไกลัวเก้แสดง
อีกครั้งหนึ่ง บบเวกါเมบุญศร
รตันัง ศลปินพื้นบ้านของ
ล้านนากำลังร้องเพลงคำเมือง
อย่างสบุกสนาน ด้านหน้าเวก
อาจารย์ชนัน ธรรมธิ จาก
รายการมรดกล้านนา สกานี
FM 100 เสียงสื่อสารมวลชน
ที่กำลังตีกลองสะบัดซ้ายไห
จังหวะตอบตัว

ဤ အ ပ ု ပ ဆ ု ပ ဆ ု န ာ (၄)

“**ဏ** ဏ ၅ จะเห็นกันลักษณะอ้ายบุญศรีประภาราชาร্য
สนั่น เก่งแท้เก่งว่าร้องเพลงเข้ากับจังหวะกลองสะบัดซ้าย
ขวาที่ไหนไม่เจออีกแล้ว” พิธีกรเสียงใส ชมไปแพะไวทำให้
บรรยายภาพเป็นกันเองมากขึ้นระหว่างผู้ชุมกับผู้ลีบนหนาเวที

มาลา คำจันทร์ นักเขียนชีไรร์ สะพายยา้มลูกโถ^၁
ยืนชมการแสดงบนเวทีอยู่ได้ดันคำชาใหญ่ไม่ไกลจากเวที
หันไปคุยกับ แสงดาว ศรัทธามั่น ไฟกรุ๊ฟ พรหมวิจิตร
สองกวีแห่งล้านนา คุยไปหัวเราะกันไป

ใต้ต้นข่อยข้างเวทีกวีล้านนาอีกท่าน อาจารย์วิลักษณ์
ศรีป่าชาง กำลังพูดคุยเรื่องราวของพืบไม้กับกลุ่มคนที่
ห้อมล้อม มีน้ำชาอุ่น ๆ รินใส่แก้วเซรามิกสีเอิร์ฟโทนให้
ชิมลิ้มรสกลิ่นหอม

ผลลัพธ์จากเวทีไปด้านข้าง เห็นคนกำลังต่อคิว
อยู่ที่หน้าโต๊ะตัวเล็ก ๆ มีอะไรเดินหนะจะได้ขอร่วมด้วยคน
เดินเข้าไปใกล้ก็ได้เจอกับ เกริก อัครชิโนเรศ ที่ดูแลซัม
ตัวเมือง

“ที่ผ่านมาผมกับอาจารย์ที่สนใจการเขียน การอ่าน
อักษรล้านนา พูดคุยกันว่าท้องถิ่nl้านนาเรามีภาษาพูด

ภาษาเขียนของเราเอง เด็ก เยาวชนคนรุ่นใหม่เรียนภาษา
ไทย ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส สะปะภาษา แต่ไม่มีโอกาสได้
เรียนภาษาล้านนาที่เป็นภาษาของตัวเอง แม้แต่การพูด
คำเมืองก็น้อยลงไปทุกที กลุ่มเราจึงได้ตั้งชุมสืบสานล้านนา
ขึ้น เปิดสอนการเขียน อ่าน ตัวหนังสือล้านนาขึ้น ที่วัด
อุโมงค์ โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ดีใจที่ในงานนี้มีคนสนใจมา
สมัครเรียนกันเกือบ 200 คนแล้ว” เกริกอธิบายที่มาที่ไป
เร็วปรีอีกันเดียวจบ ผมได้สัมภาษณ์ความหวังจากการอยู่ยิ่ม

ปันหัวเราะและสายตาที่ฉายแวงอย่างมีพลัง

ดูจะมักกับเข้มนั่น ดูชึงชั้ง ดูจริงจัง เน็นจะอยู่ที่ซุ่มซ่าง แต่เมื่อผู้คนยืนรอคอยที่จะพาหน้าของตัวเองเข้าไปเป็นแบบอาจารย์เทพศิริ สุขโสวา อาจารย์วัลลภา แม่นยำ และเหล่าศิลปินล้านนา ตามกำลังจ้องไปที่ใบหน้าผู้ที่นั่งเป็นแบบ มือข้างหนึ่งจับแท่นรองกระดาษ มืออีกข้างลากเส้นตัวด้วยคาดตามแบบที่มองเห็นอยู่ตระหง่าน

“มองหน้าคนจนเป็นภาพในใจ แล้วมือก็เคลื่อนไหว ตาม ต้องนิ่ง ต้องมีสมาธิ” อาจารย์เทพศิริบอกกับผมด้วยใบหน้าเคร่งขรึม

“ศิลปินหั้งหลายก”ได้ธรรมชาติ วิถีชีวิตของล้านนา นี่แหลกจึงสร้างงานศิลปะออกแบบให้เลี้ยงชีวันศิลปินช่างแต่เมื่อมาสเก็ตชูปเหมือนให้ผู้คนที่เข้ามาร่วมงาน ได้รับบริจาคภพละ 50 บาท 100 บาท ยกให้คณะกรรมการจัดงานสืบสานล้านนา ไอพวกร่างกี สนุกเมื่อ แฉมได้ช่วยส่วนรวม อีก ชีวิตนี้จะเอาอะไรอีก” พูดจบอาจารย์เทพศิริก็หัวเราะร่วน

พรับภาพมาตรฐานแบบนางแบบหั้งหลายกียม แก้มปริ เอารเงินหยอดลงตะกร้า ก่อนเดินออกไป

จากจุดที่ผมยืนอยู่ มองเห็นตึกสีขาวที่ตั้งสำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลมกลืนอยู่ท่ามกลางต้นไม้ใหญ่

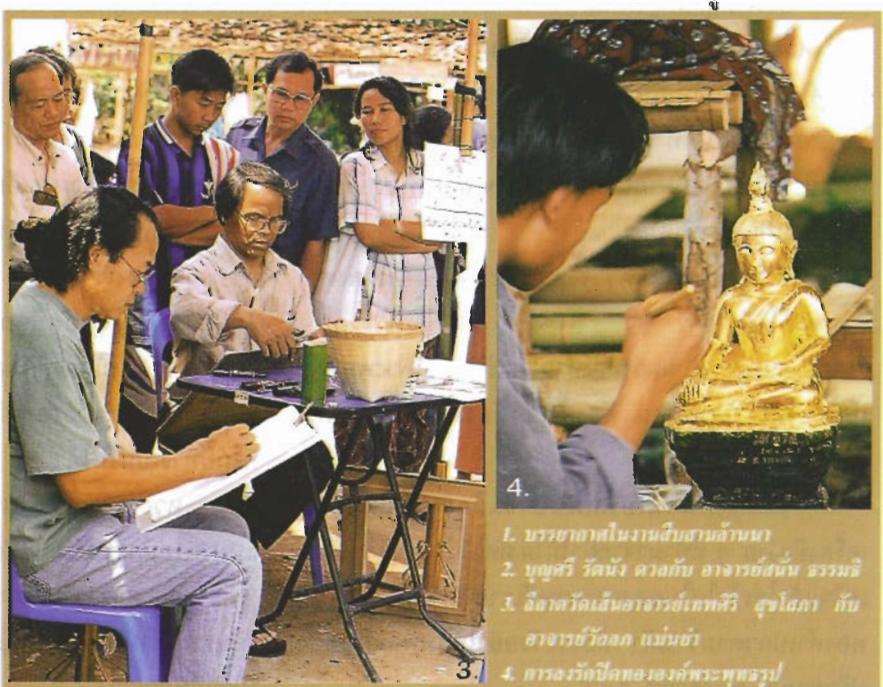
ด้านหลังตึกสำนักส่งเสริมฯ ลานสนามหญ้าอันร่มรื่น ภายในซัมมุงไปตองตึงมีการสาธิตและจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองงานฝีมือเด่น ๆ ของแต่ละอำเภอ มีเสียงซอพื้นเมืองขับกล่อมผู้คนที่เข้ามาในช่วงสวัสดนธรรม จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเจ้าดวงเดือน ณ เชียงใหม่ เป็นประธานอันแข็งขัน

เสียงทดลองข้าวด้วยนกกลิ่นหอมโซยจนต้องเดินเข้าไปซื้อติดมือออกแบบด้วย ใจผมนึกถึงที่นั่งกินอะไรอร่อย ๆ รับเดินผ่านร้านค้าที่มาร่วมออกงานมากมาย ยังดูแวรร้าน

นั่นร้านนี้ไม่ได้ ผ้าทอสายสด เครื่องเงินงามดง ไม้แกะหมุดดง เครื่องปั้นงามงาน จักสานกีกรรมเหลือ ต้องเร่งฝีเท้าก่อนที่จะอดใจไว้ไม่ไหว

เดินตัดผ่านร่มคำสาไห庾 ไม่ไกลนักก็ถึงชุมอาหาร มีพามเปียงที่เป็นประหลังคามุงด้วยใบตองตึงตรงเรียบ เสมอกัน พื้นปูด้วยเสือโยยาสีแดง มีขันโตกไม้วางกระจายอยู่ทั่ว ผู้คนนั่งเป็นวงล้อมขันโตกมีอาหารวางอยู่เต็มกิน กันอย่างเอร็ดอร่อย ผสมสั่งหน้าพrikหนุ่ม ไส้อั่ว จืดหอด พร้อมข้าวเนืองที่ห่อด้วยใบตองมานั่งกินที่ขันโตก ลูกไปสั่งน้ำตะไคร้ใส่ในแก้วไม่ไ่มาอีกแก้วหนึ่ง

เสียงสะล้อ ซึ่งจากกลุ่มลายเมือง หวานแหววจากเวทีที่นั่งกินโล่งสบาย เสียงเต็ก ๆ ที่มากับพ่อแม่ของกินอันนี้ กินเพลินจนอาหารที่สั่งมาหมดเมื่อไรไม่รู้ตัว

ขอเชิญคุณเป้าผลลัพธ์ เป้าโรหิตย์ ประธานคณะกรรมการจัดงานสืบสานล้านนา มามอบของขวัญน้ำใจแก่กลุ่มนักเรียนที่มาร่วมแสดงในงานบนเวทีเจ้า” นาน ๆ ครั้งได้ยินเสียงพิธีกรประกาศอย่างเป็นทางการ

“ได้ต้นคำไก่กับกาดหม้อ มีการตีทองคำเบลา โครงการไม่เคยเห็นจะเข้าไปดูนะเจ้า” เสียงประกาศจากพิธีกร เมื่อจบพิธีการ

เอ...ผ่านเดินผ่านมาได้ยังไงหนอ สงสัยตอนเดินผ่านบริเวณนั่นคนที่ทำไปกินข้าวกลางวันแน่เลย ขอดู

ร้านค้า อินดี้ หกากหอตในงาน

โองເຊີນສິບສານກົມປັງຄູາ

หน่อยเดียว ได้แต่ปิดทองพระ แต่ไม่เคยรู้มาก่อนว่าเข้าทำ กันอย่างไร

ค้อนไม้ถูกยกสูงเหนือหัว พาดกระหน้น้ำลงบนแท่นพิณสีเหลี่ยมหนา ด้วยจังหวะที่สม่ำเสมอ ปြอก ปြอก ทองคำบาริสุทธิ์ก้อนสีเหลี่ยมเล็ก ๆ นำไปวางไว้ตรงกลางของซองสีเหลี่ยมที่นำมาจากหนังควาย ที่วางอยู่บนแท่นพิณแข็ง ใช้ค้อนไม้ทุบหลายร้อยครั้งจนก้อนทองคำแบบบางเป็นแผ่นหงายคำเปลว

เหงื่อโโซขุ่นเต็มตัว จังหวะที่พาดค้อนยังมั่นคงตรงตามจุดที่ใจต้องการ

คนตีบอกกับผมว่าทองคำเปลวใช้วิปดองค์พระพุทธเจ้า เป็นของสูง ต้องอดทน ต้องตั้งใจ ต้องมีสมาธิ คนที่ทำ ก็ได้บุญไปด้วย

หลังจากตีจนเป็นแผ่นบางแล้วก็นำไปตัดด้วยเครื่องมือง่าย ๆ ที่มาจากผู้ไม่ได้ตัดให้เป็นแผ่นสีเหลี่ยม เสร็จแล้วใส่เข้าไปในซองกระดาษที่เราเห็นเวลาไปซื้อแผ่นทองคำเปลวตามร้านค้า ด้องระวงอย่าให้มัดแผ่นทอง ปลิวหายไป ทองคำแท้ ๆ นะ

ถ้าติดกันเป็นการลงรักปิดทองพระพุทธรูป ที่แกะสลักจากไม้ ผอมมาเห็นตอนกำลังใช้ปลายผู้กันและแผ่นทองคำเปลว นำไปติดลงบนองค์พระ แผ่นทองจะติด

แน่นด้วยรักสีดำที่ทางห้องหัวองค์พระ

จากองค์พระสีเนื้อไม้ธรรมชาติ พองรักปิดทองแล้วช่างสวย สุกปลั้ง แวร์วัน จนพยายามมือชั้นไหว้สา

เมื่อเดินจนทั่วงาน ลิ่งที่ได้มองเห็นกับตา ได้สมัพสักกับมือ ได้ฟังเรื่องราวที่เป็นการกรกเกิดตำนานที่กล่าวขานกันมา ความเข้าใจที่มาที่ไปของแต่ละสิ่งแต่ละอย่าง ความเพียรพยายาม ความละเอียดประณีต ความศรัทธา

นับเป็นการเรียนรู้ที่ยิ่งใหญ่ถึงภูมิปัญญาที่เป็นของบรรพบุรุษของเราเอง

ภูมิปัญญาอันมีคุณค่าเหล่านี้จะได้รับการสืบสานอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ผู้สัมผัสได้ในงานนี้

เพียงแต่หวังว่าการสืบสานจะไม่เป็นการกลับไปสู่อดีตที่ไม่มีทางเป็นไปได้

หวังว่าการสืบสานจะไม่เป็นการสืบสานแต่เพียงรูปแบบ ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

และหวังว่าไม่เพียงเป็นการสืบสานแค่ความรู้ที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น หากแต่เป็นการสืบสานจิตวิญญาณล้านนาไปด้วยพร้อมกัน

หลังการจัดงานสืบสานล้านนาครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 6-9 เมษายน 2543 ได้มีการจัดตั้ง ‘ໂອງເຊີນສິບສານກົມປັງຄູາ’ ขึ้นหลังโรงเรียนปริនทรรศรและวิทยาลัย เชียงใหม่ เพื่อให้เกิดการสืบสานภูมิปัญญาในด้านต่าง ๆ สู่เยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจอย่างต่อเนื่อง

ท่านที่สนใจร่วมสนับสนุนโครงการนี้หรือสนใจสมัครเรียน กรุณาติดต่อขอรายละเอียดได้ที่ โทร. (053) 244-231, 244-232 โทรศัพท์ (053) 244-232